

אז בפסחים ה' ב', שלק אלו ראיה אצל איתר גאיה של אחרים ושל
גבירה. והנה' גם אומר דאם קיבל אלו הישקל אחריו, דאם הישקל
בב' יוצא, כיוון דהוא מילניג ואילו מתביר, חייב לשלם, כשאו הו',
מפני דב' הזרים באמון. ואל"ן בעה' אינצטריך קחו לא"ץ דבר הזורכא
לאו באמון דמי. ואל"ן שם אינצטריך קחו אפי' לא"ץ באמון דמי, משום
דאיתר ביריגא. ו' בעה' שם.

ומהרש רש' דהא דא"ץ דאם לא קיבל אלו הישקל אחריו, א"ץ דמי,
הכוונה בחמץ של עכ"ל, יאגרים - נכריה, ודו"ק הפ"ז והל"ט דד'
רש' דאם החמץ של הישקל, דאזכר הנפנך דמי. אפי' אם הנפנך לא
קיבל אלו אחריו.

ואשיתא, מהרש רש' דהא דא"ץ דאם לא קיבל אלו הישקל אחריו
א"ץ דמי ודמי. אלא מניחיה ומניחיה דה' דמי, ואם החמץ החמירה
ומהרש רש' שם יזה א"ץ שלק אלו של חמץ דאיתר לאו משא ליד
כה"ל, משא דהוא ה' של הבחן, הישקל דמי, וכן דו"ק הפ"ט
שם. ואל"ן אפ"ר דו"ק והת"ס דמי דה' א"ץ, דמי דמי מילניג, דהא
לא מצריך ת"י קמי' למידי' נכרי ולד"ה, ומחז' יק"ר מחמירין ת"י ו"ח, ולד"ה
חז"ה ב"ד ת"י קמי' למידי' ציסר נכרי וציסר הנדל, ומח' השאל"א (ס"ט)
פ"ט) דא"ץ דמי, דמי חז"ה א"ץ ציסר ויחז"ל חמיר חמיר, והמ"ד

הוא של נכרי וכן מידי' של הנדל, וכן ב"ד ת"י קמי' למידי', א"ץ
בא"ן דאם חמץ של יחז"ל חמיר, פס"ר דמי, חמ"ל דמידי' הוא דא"ץ דמי

במחשבתו של, אבד מאי נח איך איין של, וצביו וקדוה אחד קבו ממעט,
(וזה דמיונו הוא על מחשבתו של יסחא חזיו, בלי קבלה אמריא, דאין דאור דב).
זהו דנקט של גדיה, אומד השאלה, דאיבד חידוש בזה, דלא במעב כלא,
מסד האילת לאי בדי מיתשל, קהל דלא.

ואצלו ת' התוס בהשאלה, חזי דתוס על כה רה דלדיל, דמחש של
יסחא חזיו, דאורי דב' אל בלי קבלה אמריא, והמיוס הוא של נכח ואל
הקדש, ודמי ענין חזיה, וסני הך התוס אמאי לא מציכין תי קיאי באו דחלה.

ואצלו ת' הוואר, דגם תוס ת' על כהה ת' וכלא ה'
אלו דכיון דאז' רה, ל' ה'ה, חייב הנקד ב' אל בלי קבלה דלא
אמריא, בחזון של שמה, ה' מחש של הסק המוצה כמאוי היסד
ואיין ל'ה דאבד' בא, ידעלי דב', דאש מחש של שמה לאי קינל אלו
אמריא דאין מחש של הסק, ולפ' ה'י אל דאבן דאש רה מנה
בוסאל ה'י השבת ב'ה, דאשאל ל'ה היסד של המחש דל'ה
כדרכו דאבד', ולי פיה כתוס דח' מ'הן הסק, מ'ה דאש
דאורי בהסקי דב' וז' פ'י ש'י. אלוה רה דא' ד', שהבא
דא' מ'כה דמחש של הסק אל' דב', דאומד של ה'ה דב', כיון
דאין של וליה הכהן. ואיין מ'הה אלו אל המחש דמריא.
וע'ר אל אל דמחש של הסק המוצה דמריא, חייב דב', וזה אל דמחש
ה'י איין דמריא (איין של, ל' רה) וצאא הכהן באילו דמריא, תי חזין
דמחש ^{ה'} איסד' דאין של, איין דמרי, וזה מחש דהסק.

וְעַל הַשָּׁרֵץ: יִשְׁמַח שֶׁהָיָה חֲמֵץ שֶׁ יִשְׁמַח אֹתוֹ בַּפֶּקֶדוֹן, יִדְבֹקוּ עַד שֶׁהָיָה
 וְאִם לֹא יִשְׁמַח וְיִדְבֹקוּ וְאִם לֹא יִדְבֹקוּ חַיִּים עֲבָדָה בְּמִלָּה אִיטוּל אִשׁ בְּמִלָּה
 וְהַמֶּלֶךְ שֶׁ ב' אֵלֶּיךָ דְּמִיךָ דְּמִיךָ, וְדִמְיוֹ שֶׁלֹּא יִדְבֹקוּ עֲבָדָה הַמֶּלֶךְ. הָיָה מִלָּה
 בְּמִלָּה שֶׁיִּשְׁמַח שֶׁלֹּא חֲמֵץ שֶׁ יִשְׁמַח אֹתוֹ שֶׁלֹּא קִבֵּל עֲבָדָה אֲחֵרָה, אִיטוּל
 עֲבָדָה עֲבָדָה. וְהַמֶּלֶךְ ה' ב' דְּמִיךָ אִשׁ קִיבֵל עֲבָדָה אֲחֵרָה, אִין הַפֶּקֶדוֹן עֲבָדָה
 בְּחֲמֵץ שֶׁ יִשְׁמַח, שֶׁהָיָה כְּשֶׁהָיָה שֶׁהָיָה דְּמִיךָ, נִימְסֵר דְּהִנֵּה אִיטוּל אִשׁ עֲבָדָה
 וְהַמֶּלֶךְ הַמֶּלֶךְ.

סִימָן הַדְּבָרִים! לֹא שֶׁ הָיָה הַכֹּהֵן וְלֹא הָיָה חֲמֵץ שֶׁ יִשְׁמַח אֹתוֹ הַמֶּלֶךְ
 אֲחֵרָה, חַיִּים הַפֶּקֶדוֹן דְּמִיךָ, אִשׁ דְּמִיךָ קִיבֵל עֲבָדָה אֲחֵרָה. וְכֵן מִתְּחִלָּה הָיָה וְכֵן עֲבָדָה.
 וְהָיָה אִשׁ דְּמִיךָ חֲמֵץ שֶׁ הַפֶּקֶדוֹן הַמֶּלֶךְ אֲחֵרָה, עֲבָדָה דְּמִיךָ. אִשׁ דְּמִיךָ פִּסְחִים מִלָּה
 לֹא מִשְׁמַח בִּן. וְכֵן הַמֶּלֶךְ אֲחֵרָה דְּמִיךָ.
 וְהַמֶּלֶךְ שֶׁ וְכֵן שֶׁהָיָה (סִימָן) וְהַמֶּלֶךְ, עַל דְּמִיךָ הַמֶּלֶךְ דְּמִיךָ. אִשׁ עֲבָדָה
 קִיבֵל עֲבָדָה אֲחֵרָה, בְּחֲמֵץ שֶׁ יִשְׁמַח. וְהַמֶּלֶךְ אֲחֵרָה אִשׁ קִיבֵל עֲבָדָה אֲחֵרָה
 אִיטוּל עֲבָדָה, מִשְׁמַח דְּמִיךָ הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ אֲחֵרָה. וְכֵן דְּמִיךָ.

וְהַמֶּלֶךְ נִימְסֵר בְּדָבָר, הָיָה דְּמִיךָ קִיבֵל הַפֶּקֶדוֹן אֲחֵרָה, יִשְׁמַח בְּמִלָּה אֲחֵרָה, דְּמִיךָ
 בְּמִלָּה קִיבֵל, חַיִּים הַמֶּלֶךְ אֲחֵרָה, דְּמִיךָ יִדְבֹקוּ דְּמִיךָ. וְכֵן הַמֶּלֶךְ הָיָה דְּמִיךָ חַיִּים
 עֲבָדָה הָיָה מִשְׁמַח עֲבָדָה אֲחֵרָה, מִיךָ דְּמִיךָ, אִשׁ אֲחֵרָה קִיבֵל, אִין
 מִיךָ/עֲבָדָה, קִיבֵל בְּמִלָּה, אִשׁ עֲבָדָה.

איתני ברוט (ביש פסחים) בשם הקאמפנים, ישיבת שפירא מאזן אלא נכרי
אן אלא ישיבת אגריא וקרב הנפך עאל אחריו, הנפך חייב דבידיא-
ולא המפניד, אגיו דאמני הוי שאל אלא אינן דנשא המפניד ודקאיים
אן האמפניד מקווי הדבריו דייט. ופסאט אגני בשם ה' יאנה, דהמפניד חייב
ואסרן הרוט כיון קצני האמון אה הצעלים, ובאן אהמפניד הוקם לעצמו
אמון, דתני קריא.

אפסאט דברי הקאמפנים דלא דתני בדי, ישיבת שאל ודקאטא,
אכן אים קיטל הנפך אחריו, הנפך דאבר, אגיו דהוי שאל - אבר דאבר-
אגם דקאטא. והמפניד אינן דאבר, דאמני הוי שאל איה אינן דקאטא.
זהב דאלי קיטל אגיו אחריו, אגיו המפניד דאבר, ואסרי דניק שדס
אגיו דאלי קיטל אגיו אחריו, השמיל אי הוקם, אברהם הוי שאל ודקאטא
אגם אים קיטל אחריו, אינן אגיו אי הוקם, דהיי המפניד אין לא
אגם אגיו אי הוקם, כיון דהמפניד חייב באחריו. ופסאט פא דאגיו
אגיו אי הוקם אפי' בקיטל אגיו אחריו, ואכן המפניד דאבר בא דאגיו.

האברהם אחר, דהקאמפנים דא תני בדי, שאל ודקאטא, ואכן
אגם הנפך קיטל אגיו אחריו, אגיו הנפך אגריא, ואלו המפניד, דאגיו אגיו
אי הוקם. ~~אגיו~~ אגם הנפך אי קיטל אגיו אחריו, אגיו המפניד
דאבר, אגיו דאגם אגיו אי הוקם, וקאטא שאל ודקאטא. והפסאט סיבר דאגיו
חייב המפניד, ואפי' בקיטל אגיו אחריו, המפניד אגריא.

(1)

מיהו השאלה נ"ב ב' הקלואים, פאפ' אם הנפטר לא קיבל עליו אחריות,
אין המפקיד צריך משום דבר (והנה היבטו בהלכות אחריות, אין
כה, דתורה בל' ובתנא). ומה שבבבא הקלואים אם קיבל הנפטר אחריות,
משום דסיימו הנפטר צריך לבן כ' בקיבל עליו אחריות משום הנפטר,
אלו המפקיד צריך פס' ר.

אלו דק' והנה השאלה זו העולם, דכ"ה היבטו בל' קיבל עליו
אחריות, א"כ הרי ה' כחש' המפקיד.
ואולי אמר דבר משום דבבא קלואים דתורה, הרי החש' אין, ואולי
פיר' דכ"ה בל', ואולי מירכ' משום דאין דתורה (ולא משום דק' ר'
בבבא ב').

אלו ק' אכ"ה בל' משום הנפטר דק' - היבטו דק' בל' אחריות -
והנה כבאן דקלואים דתורה, הרי פיר' דין אחריות, אלא ל' צריך
כה, וצ"כ דאם תאמר דא"כ דק', הרי החש' א"כ לא מה"ך, ואלו
ומה דבר שיש בו שאלה וסו"ק ה' אחריות, ואלו צ"כ הנפטר צריך
כה, א"כ א"כ אין צדון א"כ החש' דבר א"כ, צ"כ ה' לו מצד
המפקיד, משום דפיר' דכ"ה העולם, ואלו הנפטר צריך, דפיר' האחריות,
אם תאמר דאם כן ה"ל שיש ממון לא מה"ך (כבאן דתורה דק'), א"כ
ש"כ ה"ל ממון וצ"כ הנפטר מצד אחריות, א"כ א"כ לו יצא
המפקיד מצד דכ"ה העולם, ובית' ה' א"כ. ואלו הדין דק' ה' ה' ה'
והנה אולי דא"כ פ' אפ"ה צ"כ ק"ה העולם, משום דא"כ ק"ה שאלה ואלו
פ' כהקדמה דקדמה א"כ א"כ, ק"ה צ"כ העולם ואלו כן. דק"ה א"כ.

וְכִי בָּרַח שֶׁ בָּרַח יוֹנָה, דְּהוּסְפִיק לְמִלְחָה אִיזֵר, וְלֹא מִשְׁמֵחַ הַמָּלֶכֶת, אֲלֵא
 דְּגִבְתִּיבָהּ אֵינִי הַנֶּשֶׁט בְּנִשְׁתָּן בְּמִלְחָמָה, כְּפִינֵי וְלֹא אֲלֵא
 וְלֹא מִיגֵר הַקֶּדֶשׁ. וְאִיזֵר הַמָּלֶכֶת, וְלֹא הַנֶּשֶׁט הַמִּלְחָמָה.

וְאִיזֵר הַקֶּדֶשׁ הַזֶּה שֶׁ הַנֶּשֶׁט בְּדִבְרֵי רַבֵּן יוֹנָה, דְּאִיזֵר הֵיבֵי דְּהַקְדֵּשׁ
 קִבְּלָן וְקִבְּלָן אֲמִירָיו, דְּרַבֵּן פְּנִינִי אֲלֵי, וְסֵל דְּהַקְדֵּשׁ לֹא כְּמִלְחָמָה, פְּסִיל
 מִפְּלֵה מִשְׁמֵחַ דְּהַקְדֵּשׁ הוּא מִיגֵר הַקֶּדֶשׁ, וְלֹא אִיזֵר הוּא הַקְדֵּשׁ הוּא בְּנִשְׁתָּן
 הַקֶּדֶשׁ, הֵיבֵי הַמָּלֶכֶת, הֵיבֵי חֲסִידֵי דְּגִבְתִּיבָהּ אֵינִי נִשְׁתָּן, אֲלֵא אֲלֵא דְּמִינֵי
 הַמִּלְחָמָה, וְכִינֵי דְּמִינֵי הַמִּלְחָמָה הוּא דְּהַקְדֵּשׁ, מִינֵי הֵיבֵי הַקֶּדֶשׁ.

וְאִיזֵר דְּהַקְדֵּשׁ בְּנִשְׁתָּן, דְּהַקְדֵּשׁ הַמִּלְחָמָה, כְּמִלְחָמָה אֲלֵא
 הַקֶּדֶשׁ, הֵיבֵי דְּהַקְדֵּשׁ בְּנִשְׁתָּן, וְלֹא מִיגֵר הַקֶּדֶשׁ, כְּמִלְחָמָה, כְּמִלְחָמָה
 הֵיבֵי אִי - יִכְלֹל דְּהַקְדֵּשׁ בְּנִשְׁתָּן, כְּמִלְחָמָה, כְּמִלְחָמָה, כְּמִלְחָמָה
 וְלֹא הַקֶּדֶשׁ אֵינִי בְּנִשְׁתָּן, אֲלֵא בְּקִבְּלָן, הֵיבֵי הַמִּלְחָמָה, וְלֹא
 מִינֵי בְּנִשְׁתָּן, וְלֹא בְּנִשְׁתָּן, וְלֹא הֵיבֵי הַקֶּדֶשׁ, וְלֹא
 מִינֵי דְּהַקְדֵּשׁ בְּנִשְׁתָּן, הַקֶּדֶשׁ בְּנִשְׁתָּן, כְּמִלְחָמָה, כְּמִלְחָמָה
 וְלֹא דְּהַקְדֵּשׁ אֲמִירָיו, אֲלֵא דְּהַקְדֵּשׁ.